

«Η νίκη ... πλησιάζει»

έμμετρο θεατρικό για της 25^η Μαρτίου

εμπνευσμένο απ το παραμύθι

της Ευγενίας Φακίνου

«Τα Ελληνάκια»

Πράξη Πρώτη

Σκηνή 1η

Βγαίνουν δύο αφηγήτριες.

Αφηγήτρια 1

Μια φορά κι έναν καιρό
Σε χωριό θαλασσινό
Ζούσανε ευτυχισμένοι
Ο Νικόλας κι η Ελένη!

Εμφανίζονται αγκαζέ ο Νικόλας κι η Ελένη και περπατάνε

Αφηγήτρια 2

Κείνος ήταν καπετάνιος
Άντρας δυνατός και σπάνιος
Περιμένανε παιδάκια
Που τανε και διδυμάκια

Νικόλας

Πρέπει να φύγω, Λενιώ μου, να πάω να δουλέψω
Να έχω χρήματα καλά, όλους εσάς να θρέψω
Βάστα γερά και γρήγορα κοντά σας θα γυρίσω
Χωρίς εσάς δε γίνεται μονάχος μου να ζήσω!

Ελένη

Νικόλα μου, λεβέντη μου, υπομονή θα κάνω
Και θα προσμένω με χαρά στο σπίτι μας επάνω
Θα ρθούνε τα παιδάκια μας να λάμψουν τη ζωή μας
Θα γίνουμε οικογένεια, με αγάπη στην ψυχή μας...

Ο Νικόλας κι η Ελένη αγκαλιάζονται. Ο ένας φεύγει από τη μία κι ο άλλος απ την άλλη, καθώς χαιρετιούνται...

Σκηνή 2η

Αφηγήτρια 1

Μες στην άνοιξη τους ήρθαν
Και τα λουλουδάκια ανθήσαν
Τα πουλάκια κελαηδούσαν
Κι οι κουμπάρες τραγουδούσαν!

Αφηγήτρια 2

Η Λενιώ με τα μωρά της
Δε βαστούσε τη χαρά της
Για το Γιώργη, τη Μαρία
Κάναν όλοι συναυλία!

Βγαίνει η Ελένη κρατώντας στην αγκαλιά της δυο μωράκια. Διάφορα παιδάκια, ντυμένα λουλούδια και πουλάκια, και κορίτσια που είναι οι κουμπάρες, χορεύουν και τραγουδάνε γύρω της... Μόλις τελειώσει το τραγούδι, φεύγουν απ τη σκηνή, εκτός από τις αφηγήτριες.

Αφηγήτρια 1

Μα περνούσανε τα χρόνια
Με τους ήλιους και τα χιόνια
Η Ελένη μεγαλώνει
Και δε βλέπει το βελόνι

Βγαίνει η Ελένη σε μεγάλη ηλικία, με γκριζα μαλλάκια. Κρατάει ένα κέντημα. Κάθεται και προσπαθεί να κεντήσει, αλλά με δυσκολία. Εμφανίζεται κι ο Νικόλας, σε μεγάλη ηλικία κι εκείνος και καθώς περπατάει, δείχνει να πονάει κάπως...

Αφηγήτρια 2

Κι ο Νικόλας ο καημένος
Είναι όλο πονεμένος
Έχει τα αρθρικά του
Τρίζουνε τα κόκαλά του!

Νικόλας

Πώς περάσανε τα χρόνια δίχως να το καταλάβω
Τα καράβια μου μονάχος δεν μπορώ να αναλάβω
Μα είμαι τυχερός πολύ που έχω τα παιδιά μου
Κι έρχονται και κρύβονται μέσα στην αγκαλιά μου!

Ελένη

Ο Γιώργης μας μεγάλωσε, κι έγινε παλικάρι
Και το Μαράκι το γλυκό, μια κοπελιά με χάρη
Να ζήσουνε σαν τα ψηλά βουνά, και να ναι ευλογημένα
Να είναι δίκαια, σωστά και πάντα ευτυχισμένα...

*Ο Νικόλας και η Ελένη, σηκώνονται, πιάνονται αγκαζέ και
αργά – αργά φεύγουν από τη σκηνή.*

Σκηνή 3η

Αφηγήτρια 1

Να ο Γιώργης κι η Μαρία
Που γινε σωστή κυρία
Όπου και να περπατούσαν
Με δέος όλοι τους κοιτούσαν!

*Βγαίνουν ο Γιώργης που κρατάει ένα σάκο στον ώμο κι η
Μαρία μ ένα ψάθινο καλάθι γεμάτο λουλούδια*

Αφηγήτρια 2

Τέτοια ομορφιά και χάρη
Που χε αυτό το παλικάρι
Με ματάκια σαν ελίτσες
Λιώνανε οι κοπελίτσες!

Αφηγήτρια 1

Στα χωράφια όλη μέρα
Με βροχή και με αέρα
Τα σακιά του κουβαλούσε
Πουθενά δε σταματούσε

Αφηγήτρια 2

Μα ο αφέντης τους ο Τούρκος
Ο Αγάς τους ο μπουλούκος
Έκλεβε τα χρήματά τους
Έτρωγε τα φαγητά τους.

Μαρία

Τι θα κάνουμε αδερφέ μου, που μας κλέβουνε το βιος
μας;
Τούτοι οι Τούρκοι μας παιδεύουν, τρώνε απ το μερτικό
μας!
Άλλο πια δεν το αντέχω, πρέπει να ελευθερωθούμε
Μα φοβάμαι να μιλήσω μήπως κι όλοι σκοτωθούμε...

Γιώργης

Είναι άδικο να ζούμε, όλοι μέσα στη σκλαβιά
Άλλους να υπηρετούμε έχοντας βαριά καρδιά
Το τουφέκι μου θα πάρω, να σκοτώσω τους εχθρούς
Δεν μπορείς να φυλακίζεις τους γενναίους αετούς ...

*Μπαίνουν στη σκηνή ο Αγάς κι από πίσω ακολουθούν οι
στρατιώτες του...*

Αγάς

Συ είσαι ο Γιώργης ο τρανός που ακούω στα χωράφια;
Έχω για σένα αποστολή να μου σώσεις τα χρυσάφια!
Στις θάλασσες τις σκοτεινές κρύβεται η Γοργόνα
Βουλιάζει τα καράβια μου τα ρίχνει σε κυκλώνα.
Θα σε διατάξω να τη βρεις και να τη φυλακίσεις
Αλλιώς την αδερφούλα σου ξανά δεν θα αντικρίσεις...

*Μουσική... ο Γιώργης κάνει να ορμήσει στον Αγά, αλλά η
Μαρία τον συγκρατεί... Ο Αγάς, με τους στρατιώτες του
φεύγουν απ τη σκηνή... Ο Γιώργης αγκαλιάζει τη Μαρία
και χαιρετιούνται καθώς ο ένας φεύγει απ τη μία και ο
άλλος απ την άλλη.*

Αφηγήτρια 1

Πίκρισε σα να πιε ξίδι
Κι εξεκίνησε ταξίδι
Αχ βρε Γιώργη έχε θάρρος
Η αγάπη είναι φάρος...

Αφηγήτρια 2

Με φουρτούνα και αέρα
Όλη νύχτα κι όλη μέρα
Έψαχνε να συναντήσει
Τη Γοργόνα να αντικρύσει

Οι αφηγήτριες φεύγουν απ τη σκηνή